

**Bevestiging Gerard Strien tot voorzitter van de kerkenraad van
Protestantse gemeente Rivierenland-Oost**

Dienst 24 januari 2021, Wijchen

Voorganger: ds. Jan Willem Drost

Orgel: Carel de Vor

Lector en ouderling van dienst: Herma Pardijs

Stream: Rob de Heus

Vooraf: kort orgelspel

Welkom, mededelingen (ouderling)

Kaarsen (ouderling)

Drempelgebed (ouderling)

Muziek: lied 275, één couplet spelen zonder woorden, door het tweede couplet zeg ik de woorden:

Heer, onze Heer, hoe bent U aanwezig
waar mensen horen naar Uw stem
hoewel onzeker, geeft ons vertrouwen
dat U ons hoort, dat U ons kent

Bemoediging en groet

Onze hulp is ook vanmorgen in naam van de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw houdt tot in eeuwigheid en nooit los laat wat Zijn hand ooit begon. Moge de vrede van de Heer met u allen zijn vanmorgen. Amen.

Kennismaking Gerard

- Geloof, hoop of liefde? (de kijkersvraag ook meteen!)

- Baas van een bedrijf of voorzitter van de kerkenraad?
- Als ik weer op reis kan door Europa, ga ik met Jolanda naar.....
- Vragen of antwoorden?
- Geroepen zijn of verantwoordelijk voelen?

Gebed voor de nood van de wereld

Muziek: lied 286

Tekst onder het orgelspel:

Want het licht is sterker dan het donker
 En het daglicht overwint de nacht.
 Er is geen weg, nog dieper in het duister
 Keer je om en zie Gods nieuwe dag.

Steek een vonk van hoop aan in het duister
 als een teken in een bange tijd
 dat ons leven niet in wanhoop eindigt
 dat de **liefde** sterker is dan strijd

het licht is sterker dan het donker
 En het daglicht overwint de nacht.
 Zoek je weg niet langer in het duister
 Keer je om en zie Gods nieuwe dag.

Vragen aan Gerard

U kunt tijdens de dienst uw reactie appen op 0648574709.

-Vraag geloof, hoop of liefde

-Vraag directeur van een bedrijf of voorzitter van de kerkenraad....

Gebed om de opening van het Woord

Opmaat naar de lezing

Lezing: 1 Samuel 3:1-10 (ouderling)

De jonge Samuel werkte voor de Heer. Hij hielp Eli, die bijna helemaal blind was. De Heer sprak in die tijd bijna nooit tegen iemand. En de mensen zagen hem ook niet in dromen. Op een nacht sliep Eli in zijn kamer. Samuel sliep in de

tempel, dicht bij de heilige kist van de Heer. Heel vroeg in de ochtend riep de Heer Samuel. 'Ja?' zei Samuel, ⁵en hij liep vlug naar Eli. Hij zei tegen Eli: 'Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?' Maar Eli zei: 'Ik heb je niet geroepen. Ga maar weer slapen.' En Samuel ging terug naar bed. Toen riep de Heer Samuel nog een keer. En weer stond Samuel op en ging naar Eli. Hij zei tegen Eli: 'Hier ben ik. U hebt mij toch geroepen?' Maar Eli zei: 'Nee, jongen, ik heb je niet geroepen. Ga maar weer slapen. Samuel herkende de stem van de Heer nog niet. Want de Heer had nog nooit eerder tegen hem gesproken. Voor de derde keer riep de Heer Samuel. En weer stond Samuel op en ging naar Eli. En weer vroeg hij aan Eli wat er was. Toen begreep Eli dat Samuel steeds geroepen werd door de Heer. ⁹Daarom zei Eli: 'Ga weer slapen. En als je geroepen wordt, zeg dan: 'Spreek, Heer. Ik ben uw dienaar. Ik luister.'" Samuel ging terug naar bed. Toen kwam de Heer naar Samuël toe. En net als de andere keren riep hij: 'Samuël, Samuël!' En Samuël zei: 'Spreek, Heer, ik ben uw dienaar. Ik luister!

Muziek: 'Ik zal er zijn' (orgel)

'I'll be there' van The Jackson 5

*Jij en ik staan zij aan zij,
wij brengen redding
om ons één nabij
Waar liefde is,
daar zal ik zijn.*

*Ik reik je mijn hand ,
je krijgt mijn vertrouwen
in alles wat je doet
kun je op mijn naam bouwen
Want als je me nodig hebt:
roep dan mijn naam
ik zal er zijn*

*Als je troost zoekt
hoop ik dat je bij me komt
om jou heen
bouw ik de wereld
die ik in mijn dromen vond*

*ik ben zo blij
dat wij elkaar verstonden*

*in jou heb ik
mijn kracht gevonden
heb je wel in de gaten
dat ik jou nooit
meer lós zal laten*

*Vul mijn hart met vreugde
en een lach
zo hoop ik
dat we verbonden zijn
in liefde en kracht
Wanneer je me nodig hebt
om je te beschermen
tegen pijn,
roep dan mijn naam
en ik zal er zijn*

Vragen aan Gerard

- *Als ik weer op reis kan door Europa, ga ik met Jolanda naar.....*
- *Vragen of antwoorden?*

Overdenking

Gemeente van onze Heer,

Het zijn verwarrende tijden in Israël op het moment dat Samuël in de tempel in Silo verblijft. De Tempel in Jeruzalem bestaat dan nog niet. Hier staat een heiligdom met daarin de Ark van God met de stenen tafelen. Dit is de plek waar de God van Israël wordt aanbeden. Of.... nou ja, het gebeurt wel maar het is een nogal zouteloze eredienst. Er wordt geofferd, zeker...als dat in je systeem zit, als je voelt dat een God jou kwaad zal doen als je Hem niet tevreden houdt, dan gaat dat door, desnoods tegen de klippen op. En die klippen zijn, om maar even in de beeldspraak te blijven, hoog.

Ontspoorde kinderen

Eli, de Tempelbaas, is oud en heeft over de Tempel weinig meer te vertellen. Zijn zoons, Hofni en Pinechas, hebben de macht overgenomen en voeren er hun eigen beleid. Want er is iets grondig mis gegaan in de geloofsopvoeding, zo lijkt het. Laten we het er op houden dat Eli er niet in geslaagd is hen de liefde

voor de God van Israël bij te brengen. Ze lopen er wel, op die heilige plaats, maar ze gaan er hun eigen gang. Stukken goed vlees, bedoeld voor een offer, worden ingenomen voor eigen consumptie. Vet, bedoeld om te offeren, wordt voor het kan opstijgen uit de offerschaal gehaald. De offerdienst wordt met voeten getreden. Ze zijn van God los en moeten, met die instelling, het geloof in de God van Israël levend houden. Je kunt op je vingers natellen dat dat niet lukt.

Ins Blaue hinein

Er is een sterke parallel met onze wereld, zeker als de landelijke Protestantse kerk ons deze week laat weten dat we als kerk alle ballen op de jeugd gaan spelen, 'want we raken ze kwijt'. Dat klopt. En dat is natuurlijk al veel langer aan de gang. Maar het heeft te maken met wat er in dit verhaal gebeurt. De liefde voor de God van Israël, de liefde voor de traditie.... Dat giet je er niet in, hoe graag je dat ook zou willen. Soms draait een maatschappij zo in gedachten, wensen en perspectieven, dat je met liefde voor God 'ins Blaue hinein' praat. Binnen de jongerengroep waar ik zijdelings mee te maken heb, gaat het vooral in de tienergroep waar ik zijdelings over hoor, gaat het vooral over beleggen, financieel onafhankelijk worden, je pensioen vroeg en snel regelen. En daarmee wordt ook daadwerkelijk actief begonnen. De dagkoersen rollen tijdens het eten over tafel. Wat moet je binnen zo'n perspectief met 'de liefde voor God'? En dat is niet anders als Hofni en Pinechas, die de Tempel vooral als een bedrijf zien waar ze voor zichzelf een optimaal rendement uit willen halen. Zouden zij dan begrijpen wat Eli zegt als hij spreekt over de liefde voor God?

Rituelen

Maar het is niet alleen het negatieve voorbeeld van hen die namens God over de offers gaan. Er is nog iets anders, denk ik. En dat is het probleem van de gestolde traditie. Je kunt dingen altijd doen zoals je ze doet. Rituelen in deze Tempel in Silo bijvoorbeeld. Maar rituelen staan niet op zich. Ze vormen een taal, zou je kunnen zeggen, om in contact te komen met God, met de Heilige van Israël, maar ook met je innerlijk en de verbinding die je daar kunt maken met God, met het Hogere, de Eeuwige. En valt dat weg, heb je het gevoel dat die rituelen alleen maar buitenkant zijn, dan verlies je het contact. Dan stop je er uiteindelijk mee.

Make myself great again

In Samuels tijd hadden de meeste mensen de God van Israël geparkeerd of overboord gekieperd. Wat is dan nog de zin van rituelen als ze proberen een verbinding te leggen met die God? Aan wie offer je dan? In die tijd klonken er nog zelden woorden van de Heer, lezen we, en er braken geen visioenen door. De Godslamp was bijna uitgedoofd. Deplorabel. Dat is het woord dat in die tijd past bij het geloof, bij de religie in Israël. En zoals wel vaker in zulke tijden, is er één op wie God zijn hoop gevestigd heeft. Zijn stem klinkt. Dus toch... zelden klonken woorden van God nog, maar daar, in de Tempel in Silo, klinkt het: 'Samuel, Samuel'. Een jonge puber, zoon van Hannah en Elkana, hoort God spreken maar weet niet dat het God is. Hij rent naar zijn mentor, die hem wel vaker roept blijkbaar. Maar Eli, die zijn eigen zonen het 'make myself great again' zag omarmen, merkt bij Samuel die liefde wel op, die liefde voor de God van Israël die hij zo graag had doorgegeven. Hij, Eli, weet dat het God is. Als je het nog eens hoort, zegt hij, zeg dan: 'Spreek Heer, Uw knecht hoort.'

Sjema

Het Hebreeuwse woord *Sjema* klinkt. Horen, luisteren betekent het. *Sjema* is het eerste woord van de geloofsblijdenis van het Joodse volk: *Sjema Israel, hoor Israël. de Heer is onze God, de Heer is één.* God hervindt Zijn volk in die ene jongen. Hoor **Israël**, dat is hier Samuël. Daarmee is een begin gemaakt. De geschiedenis is er nog niet door veranderd. Die is nog steeds deplorabel. Maar dat vlammetje van God, dat bijna uit was, heeft in deze ene jongen voeding gevonden. Een nieuw, broos begin, maar het is een begin.

Als God liefde is...

Het is niet het geloof in God, niet de hoop op God, maar de liefde voor God, die hier de bedding vormt voor dat nieuwe begin. Toen Gerard en ik voor een interview in Stroom! daarover spraken, was hij daar meteen helder over: liefde is de basis. En vandaag, in deze dienst, heeft hij dat nog eens uitgelegd. En ik snap dat. Als je liefde voelt voor God, gun je Hem de offers, de aanbidding, de liefde van mensen. Dan komt het niet in jezelf op om jezelf voorop te zetten. Als God Liefde is, en als dat de liefde is die ons draagt en leidt en voortstuwt, moet er op den duur wat veranderen, zou je zeggen.

Ochtendglorien

De vlam is bijna uitgegaan, er is geen God meer om van te houden. Er is geen God meer. Of om het met woorden van Amanda Gorman te zeggen, die ze afgelopen donderdag uitsprak: *Als de dag aanbreekt vragen we ons af waar we*

*het licht kunnen vinden in dit eindeloze duister.... Maar ook zijn blijft niet steken in het duister. Er is altijd hoop geweest, ook in de harten van enkelen, zoals Eli, al wordt hij in het hoofdstuk hiervoor keihard afgerekend op de opvoeding van zijn zoon. In één tiener klinkt het door.... *toch is het ochtendgloren van ons voordat we het wisten....**

Mijn liefde

Omdat God niet loslaat... omdat God liefde is en liefde geeft. En geloof met liefde begint. Als God en mens niet op elkaar gericht zijn, zoals geliefden oog hebben voor de diepte van elkaar, zijn geloof en hoop op drijfzand gebouwd. Het begint hier met een vraag: 'Samuel, Samuel' Drie keer.... Ik vraag het net zo lang, zo lijkt God hier te denken, *tot je Mijn liefde voelt...* zoals bij geliefden het kwartje ook niet meteen valt.... maar als het dan zover komt, *als je Mijn liefde voelt*, is er een stevig basis voor een nieuw begin.

En dan blijkt in Samuel in deze nacht werkelijkheid te worden wat mensen later pas zullen zien: *dat het ochtendgloren van ons was voor we het wisten...*

Omdat God in Zijn liefde nooit los laat.... Amen

Muziek: 'Make you feel my love' (orgel)

Tekst: Jan Willem Drost, Martin Buitenhuis (Van Dik Hout)

Wanneer de regen je gezicht in blaast
de wereld om je heen steeds verder raast
omhels ik je zodat je vroeg of laat
mijn liefde voelen zal.

Wanneer er sterren zijn, de avond valt,
en verdriet je pijnlijk overvalt
pak ik je vast, zodat j'in elk geval
mijn liefde voelen zal.

Ik weet dat je het nu nog niet zo weet,
maar echt, ik zie dat liefde gloort
't was dui-de-lijk na onze eerste date
ik voel meteen bij wie jij hoort

ik hunker naar je, voel mijn leegte nou

struin de straten af voor dag en dauw
 ik wil alles nog wel doen voor jou
 tot jij mijn liefde voelt

stormen razen over open zee
 en op de maalstroom van de spijt
 neemt straks de kracht van frisse wind ons mee
 een nieuw traject naar eeuwigheid

En wees gelukkig, maak je dromen waar
 ik doe er alles voor, je zegt het maar
 ik wil wel tien keer rond de evenaar
 als jij mijn liefde voelt
 als jij mijn liefde voelt

Vraag aan Gerard

- *Geroepen zijn of verantwoordelijk voelen?*

Tekst van Gerard

OP WEG

*In overtuigd-zijn dat van hier én gene zijde,
 al ons doen en laten wordt aanschouwd,
 schuilt kracht waarmee, gepast, bescheiden,
 aan het 'Samen Kerk Zijn' wordt gebouwd.
 Op weg inspireert de liefde, die te allen tijde,
 troost- en hoopvolle toekomstbeelden houdt.*

Bevestiging

Onderwijzing

In het vergaderen en onderhouden van zijn kerk maakt onze Heer Jezus Christus gebruik van de dienst van mensen, aan wie een bijzondere taak wordt toevertrouwd. Hun ambtswerk is bedoeld tot de opbouw en het onderhouden van het lichaam van Christus. Zij mogen dit werk verrichten, in naam van Hem, die niet gekomen is om zich te laten dienen maar om te dienen.

Voor alle dingen zoeken wij Gods koninkrijk en zijn gerechtigheid. Daarbij hebben alle ambtsdragers samen de verantwoordelijkheid om de gemeente te bewaren in vieren, leren en dienen bij de heilsgeheimen.

Vragen

Gerard, zou je willen opstaan en antwoord willen geven op de volgende vragen:

1. Geloof je, dat je voor dit ambt geïnspireerd bent door Gods Geest die mensen aanraakt om de gemeente van Christus te ondersteunen?
2. Beloof je dit ambt waardig en trouw te vervullen en beloof je geheim te houden wat je bij de uitoefening van dit ambt ter ore komt of te zien krijgt?

Wat is op deze vragen jouw antwoord?

Zegen

Muziek: lied 362

Carel speelt het eerste couplet zonder tekst. Bij het tweede couplet declameert Herma namens de gemeente:

Hij die jou in zijn dienstwerk heeft gewild,
 die het gewaagd heeft om jouw hand te vragen,
 die je daarmee deze weg op heeft getild
 en ook beloofd heeft
 dat Hij je daarop zal gedragen:
 Hij zal er zijn; als regen koel en mild
 geeft Hij zijn zegen
 om die ook weer uit te dragen

Overdracht van de hamer door Herma

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, Onze Vader

Slotmuziek: 103^e

Bless the Lord, my soul (3x)

Afronding

Zegen